

Paragraffens 2det Stykke fastholder saaledes den nugældende Grænse nedad for Barnets Forsørgelse, at den skal være forsvarelig og ikke ringere end i gode Plejehjem paa den Egn, hvor Barnet opdrages, og ligeledes opretholdes den nugældende Regel om, at Faderens Bidrag i Almindelighed bør sættes til mindst $\frac{3}{5}$ af samtlige de Udgifter, Barnets Underhold herefter medfører. I denne Bestemmelse gives der dog kun Udtryk for, at Underholdsbyrden ved at fordeles efter dette Forholdstal normalt kommer til at ramme Forældrene lige- ligt. Er Forældrenes økonomiske Forhold saadanne, at dette ikke holder Stik, griber selvfølgelig den almindelige Fordelingsnorm i § 19 ændrende ind, og der gøres da ogsaa her en Henvisning til Bestemmelserne i denne Paragraf. Ogsaa de øvrige Bestemmelser i § 20, 2det Stykke stemmer med nugældende Ret.

Paragraffens 3die Stykke, 1ste Punktum stemmer med § 1, 3die Stykke i Lov Nr. 130 — 1908, dog med Bortfald af dennes Regel om Bidragets Nedsættelse eller Bortfald ved Barnets fyldte 14de Aar, naar Faderen har Ægtebørn, som han, om de var i den Alder, ikke evnede at understøtte. Meningen med den sidstnævnte, nugældende Regel er ikke ganske klar. Reglen kan derhos have betænkelige Virkninger med Hensyn til Børn, der kun er lidt over 14 Aar. 3die Stykke, 2det Punktum er en Følge af Reglen i Forslagets § 3, 1ste Stykke.

Paragraffens 4de Stykke er i Realiteten i Overensstemmelse med nugældende Ret, idet der paa Grundlag af Bestemmelsen i § 1, 5te Stykke i Lov Nr. 130 — 1908 om, at Bidragsperioden ikke maa overstige $\frac{1}{2}$ Aar, har uddannet sig den Praksis, at Bidragsperioden saa godt som altid sættes til netop $\frac{1}{2}$ Aar, jfr. herved Lov om offentlig Forsorg § 191, Stykke 1, hvorefter Udbetaling af det offentlige af Underholdsbidrag sker for $\frac{1}{2}$ Aar ad Gangen, medmindre Kommunen af Hensyn til Barnets forsvarlige Forsørgelse bestemmer, at Bidraget skal udbetales i kvartaarlige eller maanedlige Rater. — Bestemmelsen i Paragraffens 4de Stykke, 2det Punktum er stemmende med nugældende Ret.

Paragraffens 5te Stykke er ganske svarende til § 1, 4de Stykke i Lov Nr. 130 — 1908 og Paragraffens 6te Stykke til samme Lovs § 1, 6te Stykke, dog at man har udeladt den nugældende Bestemmelse om, at Forhøjelse af Faderens Bidrag ikke kan finde Sted, uden at han saa vidt muligt har haft Lejlighed til at udtale sig derom. Be-

stemmelsen maa anses for overflødig, idet det i Praksis ikke vil kunne tænkes, at man forhøjer Faderens Bidrag, uden at man, hvis dette er muligt, forinden lader ham udtale sig herom.

Med Hensyn til Bestemmelsen i Paragraffens 7de Stykke henvises til Bemærkningerne til Forslagets § 3, 1ste Stykke i Slutningen.

ad § 21.

Allerede efter nugældende Ret haves der, jfr. Lov om offentlig Forsorg § 6, jfr. § 7, og tidligere Fattiglovens § 9, Hjemmel til at paalægge Moderen, som jo har Forsørgelsespligt overfor sit Barn, at udrrede Underholdsbidrag til Barnet. Naar denne Adgang kun sjældent har været benyttet, har dette sin naturlige Grund i, at Barnet normalt opdrages hos Moderen. Endvidere var Adgangen tidligere af mindre praktisk Betydning paa Grund af, at den var afhængig af den i Fattiglovens § 9 foreskrevne Betingelse, derunder navnlig at Moderen ikke selv var trængende til Understøttelse.

Ud fra den Hovedgrundsætning, at Barnet bør have samme retlige Stilling i Forhold til begge Forældrene, foreslaas det i § 21, at det paa ganske tilsvarende Maade som for Faderens Vedkommende kan paalægges Moderen at betale Underholdsbidrag til Barnet, naar dette ikke er undergivet hendes Forældremyndighed og Forsorg. Ved Paragraffens Henvisning til § 20 underkastes denne Bidragspligt i det Hele de Bestemmelser i denne Paragraf, der naturligt kan finde tilsvarende Anvendelse paa Moderens Underholdspligt.

Paragraffens Bestemmelser faar navnlig praktisk Betydning derigennem, at der ved Lov om offentlig Forsorg § 185, jfr. § 187, er indført en Adgang til at erholde det Moderen paalagte Underholdsbidrag (derimod ikke de i § 20, 5te Stykke nævnte særlige Bidrag) udbetalt af det offentlige, hvilket ikke sjældent vil medføre, at Barnets Opdrager vil være interesseret i, at der paalægges Moderen Underholdsbidrag.

ad § 22.

Under Bemærkningerne til § 14 er det nærmere begrundet, at der i Tilfælde, hvor Faderskabet til et Barn ikke har kunnet oplyses, men hvor det findes bevist, at den indklagede har haft Samleje med Moderen paa et saadant Tidspunkt, at han kan være Barnets Fader, paalægges ham — eller, hvis flere indklagede opfylder Betingelsen, dem alle — Pligt til at yde Bidrag til Barnets Underhold. § 22 fastslaar det